

[Ib Christensen.]

Der er derfor masser af grunde, der taler imod dette projekt ud fra enhver betragtning, derunder hidrører også de miljømæssige og forureningsmæssige betragtninger. Saltholm er et værdifuldt naturvidenskabeligt område, ornitologerne har advaret stærkt imod at fjerne dette enestående ornitologiske område, og de har også advaret imod den sikkerhedsrisiko, der ligger i kollision mellem fugle og fly.

Der er videre knyttet nogle begrænsninger med hensyn til vore dispositioner på disse områder i retning af, at da vi jo har et fælles luftrum med Sverige, er det knyttet til aftaler mellem Danmark og Sverige, hvordan dette skal forvaltes. Artiklerne 16 og 19 antyder jo temmelig kraftigt, at vi ikke selvstændigt kan bestemme over luftrumets forvaltning; der kan blive tale om, at svenskerne kræver et forbud mod overlydsfly o. lign., der indsnævrer vore muligheder ud over de muligheder, der i forvejen ligger i at placere en lufthavn midt imellem to store byer.

Videre fremgår det jo klart, at man opererer med en koordinering af flyveledelserne, måske en fælles uddannelse, ja, på længere sigt måske ligefrem en enhedsflyveledelse, fordi der netop er tale om luftrum, der berører hinanden; også deri ligger en sikkerhedsmæssig risiko.

De støjmessige gener kan muligvis være mindre end dette, hvor man opererer med, at 22.000 danske boliger, eksisterende og planlagte, og 7.000 svenske boliger, eksisterende og planlagte, i større eller mindre omfang vil blive ramt af støjgenerne; professor Ingerslev er jo nu, som det fremgår, ved at revidere prognoserne, men det kan også til gengæld få indflydelse på vurderingen af mulighederne for at bevare lufthavnen i Kastrup.

Den konklusion, som må drages af dette, er naturligvis, at vi ikke kan anbefale ratifikation, at vi må stemme imod. Der er blevet sagt, at det kan vi ikke, altså at det ville ødelægge tilliden til os i Norden og i Sverige, og at det ville ødelægge nogle nordiske perspektiver; jeg synes, at de i denne sal, der har et medansvar for, at Danmark valgte indtræden — enegang — i De europæiske Fællesskaber, skulle være de sidste til at

tale om nordiske perspektiver og nordisk solidaritet.

Men bortset fra dette vil det være indlysende, at hvis denne ratifikationsaftale falder, hvad jeg håber og også tror den gør, vil grundlaget herfor også være indlysende, nemlig at et flertal i dette ting altså ikke ville være med til at gennemføre lufthavnen på Saltholm. Da det trods alt også ud fra et svensk synspunkt er et meget sekundært problem, er der al god grund til at tro, at der vil være mulighed for ret snart at optage forhandlinger med Sverige igen på det grundlag, at der ikke bliver tale om etablering af en storlufthavn på Saltholm.

Derfor vil jeg indtrængende henstille, at man, også de, der er skeptikere og måske ikke rigtig har afklaret deres standpunkt endnu til denne sag — der kan jo være medlemmer af folketinget, der ikke har det — overvejer den situation, der kunne komme til at foreligge, hvis denne ratifikation går igennem f. eks. med 88 mod 87 stemmer, hvad der jo kunne tænkes, om man så tror, at det er et solidt grundlag at etablere disse milliardinvesteringer på. Det vil formentlig betyde, at der heller ikke ved denne afstemning vil blive ro om sagen; det vil også være et problem at skaffe bevillingerne til Saltholmlufthavnen, hvis altså ratifikationen kunne gå igennem. Den situation må man altså også have for øje.

Vi håber og tror, at der vil være mulighed for i udvalget at tale om disse ting, således at den afgørelse, der bliver truffet, bliver så forsvarlig som muligt og bliver således, at man også kan meddele Sverige, at nu er der truffet en endelig afgørelse. Jeg er overbevist om, at skal der træffes en endelig afgørelse — og det skal der snart — så må og bør det blive, at man forkaster dette og så på det nye grundlag forhandler igen med Sverige om etablering af faste forbindelser over Øresund og bygning af Storebæltsbroen.

Birgit Busk (U):

Mit parti, de uafhængige, ønsker, at det offentlige overalt, hvor det er muligt, skal underbygge det private erhvervsliv, som jo til syvende og sidst er det, vi alle sammen lever af.

Til denne underbygning hører de bedste